

Układy równań liniowych Metody Numeryczne – projekt nr. 2

sprawozdanie

Maciej Adryan

26 kwietnia 2021

Streszczenie

Celem projektu jest implementacja metod iteracyjnych (metody Jacobiego oraz Gaussa-Seidla) oraz metody bezpośredniej (faktoryzacji LU) rozwiązywania układów równań liniowych.

Do zrealizowania zadania wykorzystana przeze mnie został język Python w wersji $3.9.\,$

Dodatkowo wykorzystane zostały przeze mnie:

- opensource'owa biblioteka matplotlib,
- biblioteka standardowa time pomocna przy mierzeniu czasu osiągnięcia zadowalającej zbieżności poszczególnych metod
- oraz biblioteka numpy ułatwiająca zarządzanie danymi.
- biblioteka icecream pomocna przy debugowaniu.

W celu mierzenia czasu wykoniania funkcji stworzyłem wrapper dla funkcji, informujący o czasie wykonania oraz otrzymanej normie residuum (oraz liczbie iteracji w przypadku metod iteracyjnych).

Dla czytelności program został rozbity na dwa pliki: main.py oraz mylibs.py, kroki potrzebne do rozwiązania poszczególnych zadań zostały przedstawione w pliku main.

Rozdział 1

Analiza

1. Zadanie A

Index=175854 otrzymujemy wartości a1=13 i a2=a3=-1. Otrzymana macierz współczynników ma wymiary 954 x 954, wektor danych ma wartośc równą sin(n*(f+1)). Gdzie f jest trzecią cyfrą indeksu a n jest liczbą naturalną z zakresu $\langle 1,N\rangle$.

2. Zadanie B

Dla danych z podpunktu A oraz ustalenia zadowalającej nas normy residuum równej 10^{-6} , po wykonaniu obydwu algorytmów otrzymujemy nastepujące dane:

Jacobi: 0.07964944839477539 [s]

iterations: 14

residuum: $3.531624076185307 \times 10^{-7}$

GaussSeidl: 1.3045377731323242 [s]

iterations: 10

residuum: $6.330398043165935 \times 10^{-7}$

Metoda Jacobiego zbiega się do zadowalającej normy residuum zdecydowanie szybciej, wymaga jednak większej ilości iteracji niż wolniejsza w tym przypadku metoda Gaussa-Seidla.

3. Zadanie C

Dla otrzymanych wartości: a1=3, a2=a3=-1 oraz N=954 oraz dla wektora **b** identycznego jak w Zadaniu A otrzymujemy komunikat informujący, iż dla podanych danych obydwie z metod nie zbiegają się:

Jacobi does not converge for this data!

GaussSeidl does not converge for this data!

Program po natrafieniu na wartośc residuum = $\mathbf{NaN}$ lub ∞ zwraca tuple o wartośiach (∞, ∞) informujący o fakcie niezbiegania się metod iteracyjnych dla podanych danych.

4. Zadanie D

Po zaimplementowaniu metody bezpośredniej rozwiązywania układów równań linowych (w tym przypadku faktoryzacji LU) i zastosowaniu jej na danych identycznych jak w Zadaniu C otrzymujemy nastepujące dane:

 $\label{eq:LU_solve:2.1593382358551025} \mbox{[s]} \\ \mbox{residuum: } 3.836268130024082 \times 10^{-15} \\ \mbox{}$

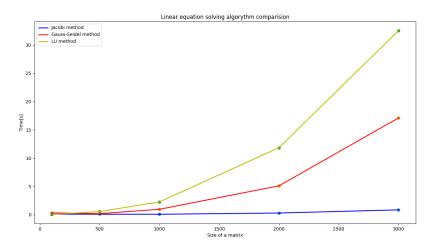
Osiągnięty wynik ma zadowalającą dokładność, oraz, w przeciwieństwie do metody Gaussa-Seidla i Jacobiego, metoda faktoryzajci LU rozwiązuje zadany problem, jednak porównując czas jej wykonania z czasem wykoniania z Zadania B widać znaczny wzrost czasu wykonania. Wynika to z charakterystyki zastosowanej metody, jest ona bardziej uniwersalna niż metoda G-S czy Jacobiego, jednak znacznie wolniejsza, co zostanie dobrze zobrazowane w następnym podpunkcie.

5. Zadanie E

Po stworzeniu wykresu zależności czasu wykonania się poszczególnych algorytmów potwierdzają się dokonane przeze mnie obserwacje które zawarłem w podpunkcie D.

Wykres zależności czasu wykonania się algorytmów od liczby niewiadomych N $\subset$ {100, 500, 1000, 2000, 3000} przedstawia się następująco:

Rysunek 1.1: Wykres zależności czasu wykonania się algorytmów od liczby niewiadomych N $\subset$ { 100, 500, 1000, 2000, 3000}

Łatwo jest zauważyć, iż wykres potwierdza nasze poprzednie podejrzenia.

6. Zadanie F

Dla wszystkich trzech metod, czas wykonywania obliczeń wzrasta wraz z liczbą niewiadomych. Metoda Gaussa-Seidla oraz Jacobiego są znacznie szybsze od metody faktoryzacji LU a ich przewaga rośnie wraz ze wzrostem wymiarów macierzy. Nie wszystkie układy równań można jednak rozwiązać za pomocą metod iteracyjnych, tak jak miało to miejsce w Zadaniu C, w takich przypadkach należy zastosować wolniejszą, ale pewną, metodę bezpośrednia (np. faktoryzacji LU).